

Építkezésünk sarokkövei

A huszonöt évvel ezelőtt elindított lapunkat az első szám megjelentetésekor alkalmi kiadványnak szántuk még 1993-ban, amelynek oka az anyagi háttér teljes bizonytalansága volt. Hamarosan rájöttünk azonban, mennyire fontos, hogy – akármilyen nehézségek árán is, de – fenntartsuk a lapot, mert a mindennapi munkánkban is érzékelhetően nagymértékben hozzájárult a népfőiskolák szervezeti egységtudatához, az összetartozás érzésének erősítéséhez.

Egy terjedelmi korlátok közé szorított rövid bevezetőben képtelenség mindazt elmondani, ami végigkísérte a lap történetének negyedszázadát – de talán nem is ez a lényeg, hanem mindaz, ami szakmailag fennmaradt belőle, amit leg lényegre törőbben T. Kiss Tamás – Tibori Tímea fogalmazott meg az Magyar Népfőiskolai Társaságról írt könyvében (Civil kurázi, 2017):

„A lap rendszeresen közreadja az Európai Bizottság felnőttoktatásra vonatkozó legújabb irányelveit, dokumentumait, kiegészítve a magyarországi adaptációjukra vonatkozó javaslatokkal, megjegyzésekkel. Ezen kívül foglalkozik a „jó gyakorlat” kimagasló példáival, hírt ad a tagszervezetek életéből, beszámol az időközben megrendezett konferenciákról, képzésekről. Betekintést ad a határokon túli szerveződések világába, különösen az erdélyi népfőiskola közösségek életébe. Szemléletmódjára az új iránti fogékonyság és a széles körű partnerségi, együttműködési készség a jellemző (egyházak, közművelődési intézmények, kormányhivatalok, tudományos központok, médiák) mind hazai, mind nemzetközi viszonylatban.”

Jubileumi számunkban néhány írás kiválasztásával és újraközlésével próbáltunk meg ízelítőt összeállítani negyedszázadunk történetéből úgy, hogy egész szervezetünk munkájának sarokkövei kirajzolódjanak mindenki számára, aki kezébe veszi most a lapunkat. Az összeállítást lezártunk 2011-el – az azóta megjelent kiadványok még frissen hozzáférhetők, elérhetők bárki számára.

Szimbolikus jelentőségűnek szánjuk a válogatásunk utolsó írását, amely „A legjobb száz között” címet viseli: egy nemzetközi szakértői munkacsoport az egyik felnőttképzési programunkat európai szintű összehasonlításban a legjobb száz közé sorolta. Büszkéek voltunk és vagyunk rá most is.

„A kérdés vajon érdek-e akárkit is az itt, Magyarországon, hogy a sikeres projektben felhalmozott tapasztalatokat, nemzeti érdekeink és oktatási programunk alapján hasznosítsuk?”

A cikk végén feltett kérdés azonban ma már nem kérdés, hanem egy olyan magyar valóság, ahol a szakmaiság már nem az elsődleges szempont.

Mihályfi Márta
szerkesztő

